

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับความง่วงของผู้ป่วยโรคลมชัก เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรร ได้แก่ อายุ เพศ ชนิดการเจ็บป่วยด้วยโรคลมชัก ยากันชัก สุขวิทยาการนอนหลับ ภาวะซีมเศร้า ความเหนื่อยล้า กับความง่วงของผู้ป่วยโรคลมชัก โดยศึกษาในผู้ป่วยที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคลมชักที่เข้ารับการรักษาที่แผนกผู้ป่วยนอกจากโรงพยาบาลระดับตติยภูมิจำนวน 130 ราย ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการนำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยคัดสรร ได้แก่ สุขวิทยาการนอนหลับ ภาวะซีมเศร้า ความเหนื่อยล้า และความง่วง แสดงผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4-8

ตอนที่ 2 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง อายุ เพศ ชนิดการเจ็บป่วยด้วยโรคลมชัก ยากันชัก สุขวิทยาการนอนหลับ ภาวะซีมเศร้า ความเหนื่อยล้า กับความง่วงของผู้ป่วยโรคลมชัก แสดงผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 9

ตอนที่ 1 ปัจจัยคัดสรร ได้แก่ สุขวิทยาการนอนหลับ ภาวะซีมเศร้า ความเหนื่อยล้า แสดงผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4-8

ตารางที่ 4 จำนวน ร้อยละ ระดับการปฏิบัติสุขวิทยาการนอนหลับของกลุ่มตัวอย่างผู้ป่วยโรคลมชัก จำแนกตามช่วงคะแนนการปฏิบัติสุขวิทยาการนอนหลับ (n=130)

ช่วงคะแนนการปฏิบัติ สุขวิทยาการนอนหลับ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ระดับการปฏิบัติ สุขวิทยาการนอนหลับ
1.00 – 2.00	0	0.00	ไม่ดี
2.01 – 3.00	32	24.62	ปานกลาง
3.01 – 4.00	98	75.38	ดี
รวม	130	100	

จากตารางที่ 4 กลุ่มตัวอย่างผู้ป่วยโรคลมชัก จำนวน 130 ราย พบว่า ผู้ป่วยโรคลมชักส่วนใหญ่มีสุขวิทยาการนอนหลับอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 75.38 รองลงมา ร้อยละ 24.62 มีสุขวิทยาการนอนหลับอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละ ภาวะซีมเศร้าของกลุ่มตัวอย่างผู้ป่วยโรคลมชัก จำแนกตามคะแนน ซีมเศร้า (คะแนนเต็ม 60 คะแนน) (n=130)

คะแนนซีมเศร้า	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ภาวะซีมเศร้า
1 - 15	25	19.23	ไม่ซีมเศร้า
> 16	105	80.77	ซีมเศร้า
รวม	130	100	

จากตารางที่ 5 กลุ่มตัวอย่างผู้ป่วยโรคลมชัก จำนวน 130 ราย พบว่าส่วนใหญ่มีภาวะซีมเศร้า จำนวน 105 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.77 และมีผู้ป่วยจำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.23 ที่ไม่มีภาวะซีมเศร้า

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหนื่อยล้าของผู้ป่วยโรคลมชัก จำแนกเป็นรายด้านของความเหนื่อยล้า (n=130)

ความเหนื่อยล้า	Mean	SD	ระดับความเหนื่อยล้า
ด้านพฤติกรรมและความรุนแรงของความเหนื่อยล้า	3.53	2.04	เล็กน้อย
ด้านการให้ความหมายความเหนื่อยล้า	3.10	2.59	เล็กน้อย
ด้านร่างกายและจิตใจ	4.40	2.70	ปานกลาง
ด้านสติปัญญา	4.39	2.50	ปานกลาง
รวม	3.85	2.45	

จากตารางที่ 6 ความเหนื่อยล้าของผู้ป่วยโรคลมชักรายด้าน พบว่า ความเหนื่อยล้าด้านพฤติกรรมและความรุนแรงของความเหนื่อยล้า และด้านการให้ความหมายของความเหนื่อยล้าอยู่ในระดับเล็กน้อย ส่วนด้านร่างกายและจิตใจ และด้านสติปัญญาอยู่ในระดับปานกลาง และเรียงลำดับจากด้านที่มีคะแนนสูงสุดไปต่ำสุดได้ ดังนี้ ด้านร่างกายและจิตใจ ($\bar{x}=4.40$, $SD=2.70$) ด้านสติปัญญา ($\bar{x}=4.39$, $SD=2.50$) ด้านพฤติกรรมและความรุนแรงของความเหนื่อยล้า ($\bar{x}=3.53$, $SD=2.04$) และด้านการให้ความหมายของความเหนื่อยล้า ($\bar{x}=3.10$, $SD=2.59$) ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวน ร้อยละ ระดับความเหนื่อยล้าของกลุ่มตัวอย่างผู้ป่วยโรคลมชัก จำแนกตามคะแนนความเหนื่อยล้า (คะแนนเต็ม 10 คะแนน) (n=130)

คะแนนความเหนื่อยล้า	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ระดับความเหนื่อยล้า
0.00	1	0.77	ไม่มี
0.01-3.99	70	53.85	เล็กน้อย
4.00-6.99	49	37.69	ปานกลาง
7.00-10.00	10	7.69	มาก
รวม	130	100	

จากตารางที่ 7 กลุ่มตัวอย่างผู้ป่วยโรคลมชัก จำนวน 130 ราย พบว่ามีความเหนื่อยล้าเล็กน้อย จำนวน 70 ราย ร้อยละ 53.85 รองลงมา มีความเหนื่อยล้าปานกลาง จำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.69 และมีเพียง 10 ราย ร้อยละ 7.69 ที่มีความเหนื่อยล้าในระดับมาก

ตารางที่ 8 จำนวน ร้อยละ ระดับความง่วงของกลุ่มตัวอย่างผู้ป่วยโรคลมชัก จำแนกตามคะแนนความง่วง (คะแนนเต็ม 24 คะแนน) (n=130)

คะแนนความง่วง	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ระดับความง่วง
0-5	51	39.23	ปกติ
6-10	50	38.46	เล็กน้อย
11-15	22	16.92	ปานกลาง
16-20	5	3.85	มาก
>20	2	1.54	อันตรายมาก
รวม	130	100	

จากตารางที่ 8 กลุ่มตัวอย่างผู้ป่วยโรคลมชัก จำนวน 130 ราย จากการศึกษพบว่า ผู้ป่วยโรคลมชักส่วนใหญ่มีระดับความง่วงปกติ จำนวน 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.23 รองลงมา มีระดับความง่วงเล็กน้อย จำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.46 ความง่วงระดับปานกลาง 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.92 ความง่วงระดับมาก 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.85 ซึ่งมีเพียง 2 ราย ร้อยละ 1.54 ที่มีความง่วงอยู่ในระดับที่เป็นอันตรายมาก

ตอนที่ 2 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง อายุ เพศ ชนิดการเจ็บป่วยด้วยโรคลมชัก ยากันชัก สุขวิทยาการนอนหลับ ภาวะซึมเศร้า ความเหนื่อยล้า กับความง่วงของผู้ป่วยโรคลมชัก แสดงผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง อายุ เพศ ชนิดการเจ็บป่วยด้วยโรคลมชัก ยากันชัก สุขวิทยาการนอนหลับ ภาวะซึมเศร้า ความเหนื่อยล้า กับความง่วงของผู้ป่วยโรคลมชัก (n=130)

ปัจจัย	ความง่วงของผู้ป่วยโรคลมชัก		
	Chi-square	Cramer ' V	p-value
อายุ	1.19	.09	>.05
เพศ	15.3	.17	>.05
ชนิดของการเจ็บป่วยด้วยโรคลมชัก	7.64	.17	>.05
ยากันชัก	4.02	.17	>.05
สุขวิทยาการนอนหลับ	6.14	.02	>.05
ภาวะซึมเศร้า	16.67	.36	<.05
ความเหนื่อยล้า	13.86	.31	>.05

ตารางที่ 9 จากผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรร กับระดับความง่วงของผู้ป่วยโรคลมชัก พบว่าผู้ป่วยโรคลมชักที่มีภาวะซึมเศร้ามีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางกับความง่วงของผู้ป่วยโรคลมชักอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r=.36$, $p\text{-value}<.05$)